

סקיצות תל-אביביות

ד. מיתר

קיר אחידון מתנועע.

החבל מתוח, מושך, נהדר.

בית גוע, בית גוע

בקטרת אשפה ואבק.

היה הוא קטן וממים וקשוח.

חסון ומוצק מיסודות ועד נג.

אפנה נושנה. תכליטים לקשוח

וכתבת: "מה טובו — תרפ"ג".

רוחות ואדבר, משברים וקטומות

בשאו אל אפו אגרוף רשע אטום —

הוא מצמץ בעיני חלוניו התמימות

ופוס "לא בלך" בניגון ה"קומקום".

המשבר כבר עבר. ה"קומקום" כבר

נכחד...

עוד שנה. עוד שנה. עוד שנה.

הוא נשאר מרתם ובודד ומזוהר —

אפנה נושנה.

שירה מחדשת הקרת הוינה.

גרונות פתבונים צורחים — התקדמות!

אתה מיתר פת, אתה לצז מפריע,

עליך למות.

ואיש לא לסף את גבו רב הסבל

ואיש לא ראה בענו האבק

איד קיר אחידון מפרשד... והסבל —

החבל חזק!

הקיר מתנועע, כורע לא.

סביב התניצבו בנגנים סנדי מצח.

הנביתו ריסיים והקדירו כפס

לעבר הרצח.

אלה נתן